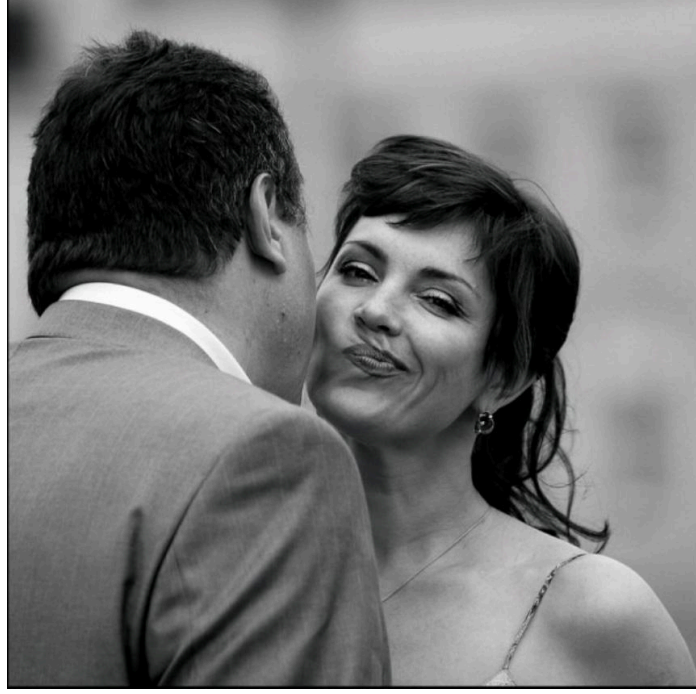

Tuvalsiz Ressamin Yalanları

– DemirMUTLUGİL · 30 Mart 2026

Adam güz rengi
Kadın kış beyazı
Sarınmışlar düne düşünmeden ayazı
Yer yukarıdaymış, gök aşağıda
Sen bilirsin diyormuş adam
Kadın biliyormuş
Hikmet oradadır belki,
Gidelim Hikmet'in yerine diyormuş
Oturmuşlar deniz gören masaya
Laf salatası söylemişler ortaya
İncir çekirdeği biraz
Birer armut sapı
Üzüm çekirdeği az
Birer dilimde çarpan ekmek
Nar ekşisiymiş adam
Kadın biberiye
Tuz basmışlar, acı serpmişler
Ete kemiğe bürünsün ana yemek diye
Sen benim etimden et koparırısın

Ben senin etinden
Diye düşünüp gülümsemişler
Bıçak tutan elleriyle
Koparıp koparıp yemişler

Aşk eşkıyaymış o günlerde
Söz fırrari
Tek tabancalarmış sanki
Olsalar da birlikte
Gece kurşuniymiş, duygular tetikte
Saçmalayıp duruyormuş dilleri birbirine
Kadın bir ismi karalıyormuş
Dudak kalemiyle
Sığı geçmeye çalışıyormuş adam
İnebilmek için derine
Meydan oldukça boşmuş
El çekemiyormuş adam bir türlü
Kadın da etek
İçtikçe güzelleşmişler
Havaları hala hoşmuş
Kim öle,
Kim kala demişler sonra
Sarılıp birbirlerine
Bütün masalar boşmuş
Bir hikmet görmüş sadece
Uykuya dalmadan gece

suadiyemartikibinyirmibeş
Demir Mutlugil